

در شماره قبل شعری از استاد ادیب برومند با نام کوچه های درد به چاپ رسید که متاسفانه اشکال چاپی داشت که با توجه به مضمون عمیق آن بار دیگر این شعر بطور کامل به چاپ میرسد.

کوچه های درد

من شاعر کوچه های دردم	صورتگر چهره های زردم
بر حال فسرده ی جوانان	سر تا کف پای، غرق دردم
زائینه ی چهره های بی نور	بر چهره ی جان نشسته گردم
بر حال گرسنگان رنجور	شد چاک ، دلم ز رویکردم
فقر و غم و درد بی دواشان	با عاطفه ساخت همبردم
بازار فساد گرم و احساس	بنشانده عرق به جسم سردم
زن ها لب پرتگه لغزش	شرمنده از آن منم که مردم
خون کرد دلم به نیمه شبها	سرگشته جوان کوچه گردم
در کوچه و برزن و خیابان	زین سیر و سیاحتی که کردم
جز غصه نبود دستگیرم	جز یاس نبود پایمردم
تا دین شده آلتی چو ابزار	من در پی درد رهنوردم
بر روح شهید راه میهن	تکریم کنان به سالگردم
در ششدر غم اسیرم اما	با داو خطر، حریف نردم

ادیب برومند

شرایط اتحادیه اروپا برای مبادلات اقتصادی

پس از مذاکرات طولانی و رفت و آمدهای متعدد، اتحادیه اروپا شرایط چهارگانه خود را برای گسترش مبادلات تجاری با ایران اعلام کرد:

- ۱- عدم حمایت از تروریسم
- ۲- عدم تلاش برای دستیابی به سلاح های کشتار جمعی
- ۳- به رسمیت شناختن اسرائیل
- ۴- رعایت حقوق بشر

بدون تردید مواضع جناح اقتدارگرا در سالهای اخیر، بازداشت های مکرر فعالان سیاسی و محاکمه غیر علنی آنها، توقیف و تعطیل هشتاد و چند روزنامه و نشریه و تشدید محدودیتهای سیاسی و اجتماعی و بطور کلی به بن بست رسیدن اصلاحاتی که از سال ۱۳۷۶ وعده آن داده شده بود، در این تصمیم گیری اتحادیه اروپا بی تاثیر نبوده است. اگر چه وزارت امور خارجه ایران این شرایط را رد کرده ولی با توجه باینکه بر خلاف معمول غیر از رد دیپلماتیک بیانیه اتحادیه اروپا، حمله و هجوم تبلیغاتی دیگری از طرف مقامات جمهوری اسلامی و همچنین صدا و سیما و روزنامه های جناح راست علیه اتحادیه اروپا صورت نگرفته است، انتظار می رود مذاکرات بصورت پنهان و آشکار ادامه یابد. اگر چه بنظر نمی رسد اتحادیه مذکور در شرایط فعلی جهان از مواضع خود عقب نشینی کند و توافق غیر مشروط با ایران را در زمینه مسائل و روابط اقتصادی بپذیرد.

بوش در کنار موضع گیریهای پیشین خود جرأت کرده و با صراحت عراق را مسئول حمله به ایران و ده بار بمباران شیمیایی به ایران معرفی می کند، شاید برآنیم که بجای بهره گرفتن از این گفته ها برای زنده ساختن قطعنامه ۵۹۸ و اادار ساختن شورای امنیت به فشار وارد آوردن بر عراق برای عمل کردن به مفاد آن و پرداخت غرامت به ایران و پوزش خواهی از این ملت، همچنان به تکرار گفته های قبلی و حمله به آمریکا ادامه می دهیم. ما یکبار فرصت بسیار مناسبی را در زمان کلیتون که برای نخستین بار در تاریخ آن کشور خود او و وزیر خارجه اش بدلیل مشارکت در کودتای ۲۸ مرداد از ملت ایران پوزش خواهی کردند از دست دادیم. در حال حاضر با توجه به گفته های بوش و اظهار نظر صریح "ریچارد آرمیتاژ" معاون وزارت خارجه آمریکا که اعلام داشت: "ایالات متحده خواستار بهبود روابط با ایران می باشد اما در انتظار پیش قدمی تهران در این زمینه است"، باز هم بدلیل اختلاف میان صاحبان قدرت در اینکه چه کسی و چه گروهی طرف مذاکره با آمریکا باشد، در بحرانی ترین شرایط ممکن در حال از دست دادن فرصتی دیگر هستیم.

در دنیایی که قدرت هایی چون اتحادیه اروپا، روسیه، چین، ژاپن و هند با وجود برخی اختلاف نظر ها، بطور مستمر و با فاصله های زمانی کوتاه برای حفظ منافع خویش با آمریکا مذاکره می کنند و به تفاهم و تعامل می رسند، این کدام منطق و استدلال مبتنی بر حفظ منافع ملی ایران است که به این بر قدرت نشستگان اجازه می دهد تا منافع حساس و مهم ملی ایران را فدای تاوادم سلطه و قدرت خویش بسازند و ملت ایران را در بحرانی درگیر کنند که می تواند فاجعه ای سهمگین را بر آن تحمیل سازد.

در پی مجموعه ای از عوامل و موضع گیریهای داخلی و خارجی شاهد آنیم که تندروان دولت بوش به ناچار صلاح بر این دیدند که بر خلاف اظهار نظرهای صریح قبلی، در یک مانور خاص، موضوع عراق را به شورای امنیت ببرند. ولی در نطق ۲۸۰۰ کلمه ای بوش، با وجود مانور یکباره عراق دایر بر اعلام آمادگی جهت پذیرش بازرسان سازمان ملل، بیش از سیزده بار از واژه "جنگ" بازدارنده سخن رفت. بوش اقدام عراق را یک ترند سیاسی دانست و از شورای امنیت خواست تا تصمیمی جدی و قطعی اتخاذ کند. به احتمال بسیار قطعنامه شورای امنیت با توجه به اظهار نظر کوفی عنان قطعنامه ای قوی تر از پیش خواهد بود که مجوز هر گونه اقدام بازدارنده در آن منظور خواهد شد. به این ترتیب به هیچ وجه نمی توان موضوع حمله به عراق و ایجاد درگیری در منطقه را منتفی دانست، بلکه می توان گفت به اعتباری به منظور انجام انتخابات آلمان و آمریکا و روشن شدن وضع دولت ترکیه و ایجاد آرامش نسبی در درگیریهای میان اسرائیل و فلسطینی ها و مساعد گشتن شرایط هوا... برای مدتی ماجر ا به تعویق خواهد افتاد. با توجه به زمزمه هایی که درباره ایجاد تغییرات مرزهای جغرافیایی و از جمله تجزیه عربستان و دستیابی اسرائیل به سرزمین های جدید و چشم طمع دوختن ترکیه به موصل و کرکوک و... دور به نظر می رسد که دوران تنش شدید در منطقه یکبار بدون درگیری و تغییرات قابل توجه به آرامش تبدیل شود و همه چیز سامان منطقی بیابد.

با توجه به چنین آینده مبهمی است که ایجاب می کند ایران دیپلماسی فعال و سنجیده و متفاوتی با گذشته را در پیش بگیرد و اجازه ندهد در صورت درگیریها در منطقه، منافع کلان ملی، استقلال و یکپارچگی سرزمین و زیرساخت های اقتصادی کشور در معرض خطر و تجاوز قرار بگیرد. ما باید آگاهانه و هوشمندانه نه تنها خود را از تجاوز مستقیم که از ترکش ها در امان نگه بداریم و برای این کار با توجه به آنچه که از آن به عنوان اولتیماتم غرب توسط آخرین

هیأت اتحادیه اروپا یاد می شود، جا دارد تا همه چیز را جدی بگیریم و از رودروئی پرتنش با مجموعه غرب و بویژه آمریکا، با توجه به ابعاد نگران کننده اوضاع و احتمال بروز هر گونه فاجعه ای، هوشمندانه خود را برکنار بداریم و از یاد نبریم در حالی که همه قدرتها و کشورهای منطقه برآند تا بیش از هر چیز براساس منافع ملی خویش عمل کنند. ما نیز خردمندانه بکوشیم تا میهنمان به آتش کشیده نشود و آگاهانه از فرصتها بسود منافع ملی و تقویت اقتدار و یکپارچگی ایران و حفظ استقلال آن بهره بجوییم و فراتر از آن خود را در موقعیتی قرار دهیم که در ترتیبات سیاسی آینده منطقه براساس منافع ملی به نحو مطلوب نقش آفرین باشیم.

